

Geachte gemeenteraadsleden, geachte aanwezigen,

Vandaag laat u zich informeren over de intensieve veehouderij en mestverwerking in relatie tot de gezondheid van omwonenden. Daartoe heeft u een aantal inleiders uitgenodigd. Wat daarbij opvalt is dat er geen plaats is ingeruimd voor de belangenorganisaties van de burgers, wiens zorgen – die zolang genegeerd zijn door de politiek - de aanleiding waren voor het onderzoek van het RIVM. U heeft wél een varkensboer uitgenodigd. Ongetwijfeld gaat het deze boer – met zijn “modern gezinsbedrijf” om duurzaamheid. Maar hij vertegenwoordigt niet de burgers die onder de ‘rook’ liggen van de Intensieve veehouderij. Dan hebben we de vertegenwoordigers van de GGD die – in opdracht van de gemeente – tot twee keer gesteld hebben dat er geen vuiltje aan de lucht is bij de intensieve veehouderij in het algemeen en het NGB in het bijzonder. Ook zij vertegenwoordigen helaas niet de burgers, die kampen met COPD als gevolg van de Intensieve veehouderij. En als eerste wordt de heer Gies aan het woord gelaten. Ik begreep dat hij bij Alterra een collega is van de heer Smeets, die in het nog niet zo verre verleden verklaarde dat Grubbenvorst beter verplaatst kon worden om ruimte te geven aan de Intensieve Veehouderij. Overigens heb ik begrepen dat de heer Gies een andere insteek kiest. Maar ook hij spreekt niet als belangenbehartiger van de burgers, die zich gekeerd hebben tegen de grootschalige intensieve veehouderij.

Ik wil u graag een toezegging van het College van B&W en de gemeenteraad in herinnering brengen. Als zou blijken dat er sprake is van negatieve gezondheidseffecten vanuit de Intensieve Veehouderij, zou dat consequenties moeten hebben voor de plannen van – in dit geval – het Nieuw Gemengd Bedrijf. Sinds het verschijnen van het rapport van het RIVM heb ik echter niemand gehoord die zegt dat we die belofte nog eens tegen het licht moeten houden. Sterker nog, in de raadsvergadering, waarin kort gesproken werd over het rapport van het RIVM, werd bijvoorbeeld door het CDA al meteen aangegeven dat de uitkomst van dat rapport niet eenduidig was en dat nog meer onderzoek nodig is. Onderzoek, meer onderzoek, nog meer onderzoek. Dat is wat wij al die jaren horen als het gaat om de negatieve gezondheidseffecten van de Intensieve veehouderij. Het voorzorgprincipe – bij twijfel niet inhalen - is steeds buiten de besluitvorming gebleven. Eenvoudig omdat de vermeende economische belangen van een sector vooralsnog boven de gezondheid van mensen geplaatst wordt.

Omwonenden en Behoud de Parel hebben – waar het gaat om de ontwikkelingen rondom Grubbenvorst – steeds een beroep moeten doen op de rechtspraak, omdat de bestuurders in al die gevallen de ondernemers ter wille wilden komen. De rechters en de Raad van State hebben keer op keer hun bezwaren erkend. Omdat onze bezwaren erkend werden, kregen wij steeds de proceskosten vergoed, maar op basis van bestaande wetgeving konden de bedrijven met wat aanpassingen toch door gaan met hun plannen. Bestaande wetgeving... laat die “bestaande wetgeving” nou net geen criteria hanteren met betrekking tot gezondheidsrisico's voor de bevolking.

Dat betekent dat je volledig afhankelijk bent van de empathie van bestuurders, landelijk, provinciaal en plaatselijk, die de plannen van de Intensieve veehouderij moet beoordelen. Die empathie ontmoet je nog wel eens in de vorm van woorden, maar als het op daden

aankomt, gaan de plannen steeds weer door en worden wat cosmetische maatregelen gevraagd, die het gezondheidsrisico in essentie niet wegnemen.

Misschien dat deze bijeenkomst een kanteling tot gevolg heeft die de gezondheid van de burgers nu eindelijk eens die plaats geven, die het verdient. Boven de belangen van enkele megastallen, die ook nog eens de kleinere familiebedrijven uit de markt duwen. Maar als we de gang van zaken tot nu toe beschouwen, zou dat haast betekenen dat u zichzelf vanavond aan uw eigen haren omhoog moet trekken. Ik blijf vanavond met aandacht uw betogen volgen, om te bekijken of u dat huzarenstukje uit kunt halen.